

prima instanță – Iu. Cotruță
instanța de apel – Gh. Crețu, A. Doga, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-2522/13

ÎNCHEIERE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Vieru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ecaterina Mamut și Veronica Buju

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Verlan, Elizavetei Șașco, Tatianei Morari, Gheorghii Morari, Ivan Morari, Ruslan Morari, Igor Morari și Nataliei Drîgvali și intervenientului principal Consiliul municipal Chișinău împotriva Veronicăi Buju cu privire la demolarea construcțiilor neautorizate și la cererea reconvențională a Veronicăi Buju și cererea intervenientului principal Ecaterinei Mamut împotriva Nataliei Verlan, Elizavetei Șașco, Tatianei Morari, Gheorghii Morari, Ivan Morari, Ruslan Morari, Igor Morari, Nataliei Drîgvali și intervenientului principal Consiliul municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ca dobânditor de bună-credință asupra bunului imobil și înlăturarea impedimentelor în exercitarea dreptului posesiunii și folosinței bunului imobil

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de Veronica Buju și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 septembrie 2012, prin care a fost admisă acțiunea inițială și respinsă acțiunea reconvențională

constată:

La 06 decembrie 2011, Natalia Verlan, Elizaveta Șașco, Tatiana Morari, Gheorghii Morari, Ivan Morari, Ruslan Morari, Igor Morari, Natalia Drîgvali a depus cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Buju cu privire la demolarea construcțiilor neautorizate.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că ei sunt proprietari ai casei de locuit din str. Dimineții, nr. 41, în care Natalia Verlan, Elizaveta Șașco, Tatiana Morari, Gheorghii Morari, Ivan Morari, Ruslan Morari, Igor Morari sunt instalați cu domiciliul permanent.

Menționează că în curtea casei la o distanță imediat apropiată de casa de locuit, pârâta și-a instalat neautorizat două garaje metalice, specificate pe chema cadastrală cu

lit. „D” și „nr. 3”, acesta fiind construit împrejur cu cotileț, iar sub garajul nr. 3 a construit un beci specificat pe schemă cu „nr. 4”.

Indică că construcțiile neautorizate ale pârâtei împiedică buna conviețuire a lor.

Solicită demolarea garajului specificat pe schema cadastrală cu lit. „D”, garajul metalic nr. 3 cu beciul nr. 4, amplasate neautorizat în fața blocului locativ din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 mai 2012 a fost admisă cererea Consiliului municipal Chișinău cu privire la intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 iunie 2012 a fost admisă cererea Ecaterinei Mamut cu privire la intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

La 15 iunie 2012, Ecaterina Mamut a depus cerere prin care a solicitat recunoașterea dreptului de posesie a bunurilor - garajului nr. 3, beciului nr. 4 din str. Dimineții, 41 (Cetatea Albă 20) și a terenului adiacent, obligarea pârâților de a înlătura impedimentele în posesia și folosirea a garajului din str. Dimineții, 41, mun. Chișinău, specificat în schema cadastrală, întocmită de OCT Chișinău ca garajul metalic nr. 3 cu beci nr. 4, și a terenului adiacent din str. Dimineții, 41, (Cetatea Albă 20, fosta Crasnodonscaia) mun. Chișinău, atribuit lui Tihon Panîcev prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 1763 din 25 august 1983 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii Ecaterina Mamut a menționat că ea locuiește împreună cu mama pe str. Independenței, nr. 14/4, ap. 142, mun. Chișinău, având în posesie garajul nr. 3, beciul nr. 4 instalat pe terenul din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău.

Indică că terenul pentru garajul metalic i-a fost atribuit soțului ei Tihon Panîcev, invalid de gr. II al Marelui Război pentru Apărarea Patriei (decedat în anul 2008) prin decizia Comitetului Executiv al Sovietului de deputați ai norodului al r-nului Botanica nr. 22/9-17 din 25 august 1983.

Iar în baza contractului nr. 67 din 09 septembrie 1983 lui Tihon Panîcev i-a fost atribuit un teren adiacent construcției cu suprafața de 18 m², pe care alături de garajul metalic, Veronica Bujă și Victor Bujă au construit cu acordul ei și a lui Tihon Panîcev un alt garaj de tip capital din cotileț, cu dimensiunile de 7,60 m x 3,30 m.

Consideră că garajul nr. 3 a fost instalat de către soțul ei în mod legal, în baza deciziei organului abilitat.

Ulterior, Veronica Bujă a depus cerere reconvențională, solicitând recunoașterea dreptului ei ca dobânditor de bună-credință al bunurilor - garajului situat pe terenul din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău, specificat în schema cadastrală, întocmită de OCT Chișinău cu lit. „D”, precum și a garajului metalic nr. 3 cu beci nr. 4, ambele amplasate pe terenul din str. Dimineții, nr. 41, (Cetatea Albă, nr. 20, fosta Crasnodonscaia) mun. Chișinău, atribuit anterior lui Tihon Panîcev prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 1763 din 25 august 1983, înlăturarea impedimentele în posesia și folosirea de către partea reclamantă a bunurilor nominalizate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale reclamanta a indicat că pe terenul adiacent construcției cu suprafața de 18 m², acordat lui Tihon Panîcev în baza contractului nr. 67 din 09 septembrie 1983, alături de garajul metalic, ea împreună cu soțul ei,

Victor Bujă, au construit cu voia și acceptul lui Tihon Panîcev un garaj capital, menționat pe schema cadastrală a OCT cu lit. „D”, cu dimensiunile de 7,60 m x 3,30 m.

Menționează că prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2011 pentru construcția abuzivă instanța a aplicat contravenientului Veronica Bujă o amendă în mărime de 1200 lei.

Afirmă că ei i-a fost eliberat în baza cererii depuse la Primăria mun. Chișinău, Certificatul de urbanism informativ nr. 510/11 din 14 iunie 2011 privind stabilirea regimului urban pentru garajul „D” și garajul metalic nr. 3 cu beciul nr. 4, construite fără autorizație pe terenul din str. Cetatea Albă, nr. 20 în scopul demarării, finisării construcției, darea în exploatare și înregistrare garajelor conform cerințelor legislației în vigoare.

Susține că drept urmare al petiției depuse de pârâți, care sunt locatarii casei vecine din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău, prin dispoziția Viceprimarului Nistor Grozavu, nr. 1054-d din 25 noiembrie 2011 cu privire la anularea Certificatului de urbanism informativ cu nr. 510/11 din 14 iunie 2011, a fost nejustificat anulat certificatul de urbanism informativ eliberat ei, fără a fi indicate temeiurile, care au servit drept motiv de anulare.

Mai indică că terenul pe care sunt amplasate garajele, pentru care a primit certificatul de urbanism, fiind executată schița topografică a terenului și alte scheme de la OCT Chișinău, a suportat cheltuieli în sumă totală de 5000 lei. Proprietar al terenului este autoritatea Administrației publice locale în persoana Primăriei mun. Chișinău.

Afirmă că conform deciziei Primăriei mun. Chișinău în vigoare terenul adiacent imobilului casă de locuit din or. Chișinău poate fi privatizat la o suprafață în mărime de până la 6 ari, iar terenul adiacent casei de locuit din str. Dimineții, nr. 41 are 0,094 ha, adică este mai mare de 6 ari.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 17 septembrie 2012 acțiunea inițială și cererea intervenientului principal Consiliul municipal Chișinău au fost admise, dispusă demolarea construcțiilor neautorizate – garajul specificat pe schema cadastrală cu lit. „D”, garajul metalic nr. 3, cu beci nr. 4, amplasate în fața blocului locativ din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău, iar acțiunea reconvențională și cererea intervenientului principal Ecaterina Mamut au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 apelul declarat de către Veronica Bujă a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 24 mai 2013, Ecaterina Mamut și Veronica Bujă au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând recunoașterea cererii admisibile, numirea recursului spre examinare în fond, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Ecaterina Mamut susține că nu a primit copia hotărârii primei instanțe și deciziei motivate a instanței de apel și despre examinarea dosarului civil la Curtea de Apel Chișinău n-a cunoscut, deoarece n-a fost citată legal.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești, în calitate de temeiuri pentru declararea recursului indicând prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b), c); art. 432 alin. (3) lit. b) și d) CPC.

Își exprimă dezacordul cu concluziile instanței de apel precum că garajul cu beci este amplasat neautorizat și intervenientul principal Ecaterina Mamut nu are dreptul să pretindă la acest garaj cu beci și nu poate solicita legiferarea lui, în legătură că cererea ei nu are suport legal, la fel și cu concluzia cu privire la garajul capital, susținând că Ecaterina Mamut în cererea sa a solicitat recunoașterea lor ca dobânditori de bună-credință asupra terenului și asupra garajului din str. Dimineții, nr. 41 din mun. Chișinău, recunoașterea dreptului de posesie asupra acestor bunuri.

Iar conform art. 320 alin. (2) CC, dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească, atunci când aceasta este translativă de proprietate.

Afirmă că decizia Comitetului Executiv al Sovietului de deputați ai norodului al r-lui Botanica mun. Chișinău, nr. 22/9-17 din 25 august 1983 și a contractului nr. 67 din 09 septembrie 1983 în privința lui Tihon Panîcev cu privire la atribuirea lui un teren adiacent construcției cu suprafața de 18 m² n-au fost anulate.

Pe parcursul a 25 de ani (1983-2008) Tihon Panîcev cu bună-credință a posedat garajul nr. 3, beciului nr. 4 din str. Dimineții, nr. 41, mun. Chișinău și terenul adiacent construcției cu suprafața de 18 m² în mod legitim, deoarece în anul 2008 el a decedat, iar familia lui prelungește să se folosească de bunurile lăsate după moartea lui.

Invocă că prima instanță și instanța de apel nu și-au expus poziția asupra constatării faptului posesiunii cu bună-credință a bunului timp de 30 de ani, care ar avea ca efect uzucapiunea imobilului, indiferent dacă acesta este un bun imobil sau un bun mobil.

Hotărârile instanțelor ierarhic inferioare nu sunt motivate referitor la depunerea cererilor reconvenționale, iar nemotivarea hotărârii constituie o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil, garantat de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților Fundamentale, care obligă judecătorii naționali să-și motiveze deciziile, pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auzite.

Consideră că din materialele pricinii rezultă că concluziile primei instanțe și instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, nu s-a demonstrat ce atribuție la cauza dată au reclamanții pe dosar, n-au fost prezentate instanțelor de judecată dacă reclamanții dispun de documente că garajul și terenul în cauză le aparține ca proprietate.

Ecaterina Mamut menționează că ea la examinarea pricinii în instanța de apel n-a fost citată și examinarea pricinii a fost în lipsa ei, prin ce i-a fost încălcat grav dreptul la justiție.

La fel, Ecaterina Mamut indică că copiile hotărârilor judecătorești nu le-a primit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veronica Bujă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate de Veronica Bujă nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Veronica Bujă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că și recursul declarat de către Ecaterina Mamut este inadmisibil în temeiul art. 433 lit. c) CPC, care direct statuează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

La acest segment se va remarca că prin decizia Curții de Apel din 20 noiembrie 2012, casarea cărei se solicită prin prezentul recurs, a fost examinată și respinsă cererea de apel depusă și semnată de Veronica Bujă, astfel fiind cert că Ecaterina Mamut nu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 septembrie 2012.

Prin urmare, se menționează că Ecaterina Mamut n-a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, respectiv ultima nu este în drept să declare recurs nici împotriva deciziei instanței de apel, prin care hotărârea primei instanțe a fost menținută, or art. 429 alin. (4) CPC, direct statuează că nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror

privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ecaterina Mamut și Veronica Buju ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a) și c), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Ecaterinei Mamut și Veronicăi Buju se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Vieru